

Î N C H E I E R E

20 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță, Galina Stratulat

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarate de către
avocatul Liviu Focșa, în interesele lui Ion Sîrghi,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Ion
Sîrghi împotriva Primăriei și Consiliului satului Talmaza, raionul Ștefan-Vodă cu
privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 aprilie 2015, prin care a
fost respins apelul declarat de Ion Sîrghi și menținută hotărîrea Judecătoriei
Slobozia din 23 octombrie 2014

c o n s t a t ă

La 28 martie 2015 Ion Sîrghi s-a adresat cu cerere de chemare în judecată
împotriva Primăria și Consiliului satului Talmaza, r-ul Ștefan-Vodă cu privire la
contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 24 decembrie 2013,
Primăria satului Talmaza a organizat o licitație de vânzare a mai multor bunuri
imobile.

Susține reclamantul că, în rezultatul petrecerii licitației, a obținut dreptul
de a procura următoarele bunuri: teren cu destinație agricolă cu suprafața de
2,1123 ha cu nr. cadastral 8535320237, grajd pentru vite cu suprafața de 374,8 m2
cu nr. cadastral 8535443040, clădire pentru păsări cu o suprafața de 939,8 m2 cu
nr. cadastral 8535443040, casa fermei cu suprafața de 90,3 m2 cu nr. cadastral
8535443040, beciul fermei cu suprafața de 15,3 m2 cu nr. cadastral 8535443040.

Ulterior, la 07 februarie 2014, Primăria satului Talmaza a publicat în
Monitorul Oficial un anunț, prin care bunurile menționate mai sus au fost repetat
expuse spre vânzare la licitație.

Astfel, reclamantul a constat că printr-o dispoziție a Primăriei satului
Talmaza, rezultatele licitației din 24 decembrie 2013 au fost anulate, contrar
faptului că licitația din 24 decembrie 2013 a fost petrecută în conformitate cu
prevederile legale, iar prin expunerea repetată a bunurilor sus-menționate la
licitație se încalcă dreptul la proprietate al reclamantului.

Solicită Ion Sîrghi admiterea acțiunii, anularea dispoziției Primăriei satului Talmaza, prin care au fost anulate rezultatele licitației din 24 decembrie 2013, anularea actelor subsecvente, recunoașterea legalității rezultatelor licitației din 24 decembrie 2013, obligarea Primăriei satului Talmaza de a încheia contractul de vânzare-cumpărare a bunurilor procurate la licitație.

Prin hotărîrea Judecătoriei Slobozia din 23 octombrie 2014, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Ion Sîrghi împotriva Primăriei și Consiliului satului Talmaza, r-ul Ștefan Vodă cu privire la contestarea actului administrativ.

La 24 noiembrie 2014, Ion Sîrghi, nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, a declarat apel împotriva hotărîrii Judecătoriei Slobozia din 23 octombrie 2014, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărîrii, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 aprilie 2015 s-a respins apelul declarat de Ion Sîrghi și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Slobozia din 23 octombrie 2014.

La 25 septembrie 2015, avocatul Liviu Focșa, în interesele lui Ion Sîrghi a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a menționat că, consideră decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe ca fiind neîntemeiate și pasibile de a fi casate, deoarece instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Menționează recurentul că, instanța de apel eronat a aplicat prevederile pct. 7 a Hotărîrii Guvernului nr. 136 din 10 februarie 2009 cu privire la aprobarea Regulamentului privind licitația cu strigare și cu reducere, deoarece dreptul la emiterea unei asemenea decizii se răsfrînge inclusiv și asupra atribuțiilor primarului, reieșind din prevederile art. 1 a Legii cu privire la administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006.

Totodată, invocă că, recurentul nu a avut posibilitate reală de achitare a tuturor sumelor, deoarece de către Primăria satului Talmaza nu i-a fost prezentat spre semnare procesul-verbal al licitației.

Afirmă, recurentul că, instanța de apel nu s-a expus argumentat și multiaspectual asupra motivelor indicate în cererea de apel, ceea ce vine în contradicție cu normele Codului de procedură civilă.

Examinînd temeiurile recursului declarat de către avocatul Liviu Focșa, în interesele lui Ion Sîrghi în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 CPC, alin. (2), (3) și (4), se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care

instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului. Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată. Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către avocatul Liviu Focșa, în interesele lui Ion Sîrghi nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se axează asupra fondului cauzei, referindu-se la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, invocarea de către recurent a faptului că instanța de apel a interpretat și aplicat eronat normele de drept material și procedural la judecarea pricinii este pur declarativă, doar pentru a se încadra în temeiurile declarării recursului.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței degajate de CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell contra Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursurilor invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către avocatul Liviu Focșa, în interesele lui Ion Sîrghi ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către avocatul Liviu Focșa, în interesele lui Ion Sîrghi se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Galina Stratulat